

Onderhoudende komedie Rijsbergs Toneel

zaterdag 21 maart 2009 | 08:04 | Laatst bijgewerkt op: zaterdag 21 maart 2009 | 08:57

RIJSBERGEN - Spotgeesten is een typische Noel Coward-komedie. Het stuk is al vele malen gespeeld sinds 1941, het jaar waarin voor het eerst opgevoerd werd. Meestal wordt het blijspel nu in een bewerkte en geactualiseerde versie gebracht.

Centraal in het stuk staat een spiritistische séance, waarna van alles misgaat. De vrouw uit het eerste huwelijk van de hoofdpersoon, een schrijver die stof zoekt voor een nieuw boek, komt opdraven en daarmee gaan realiteit en fictie op geestige wijze door elkaar lopen. De grens tussen leven en dood en wat wel waarneembaar en wat niet waarneembaar is, wordt geslecht. Timing, woordgrappen en onverwachte momenten zijn belangrijke ingrediënten in deze typische Engelse komedie en moeten door de acteurs goed uitgespeeld worden.

Spotgeesten van het Rijsbergs Toneel wordt gespeeld in een decor met een mooie dieptewerking. De zwart-wit-rode kleurstelling is zorgvuldig gekozen en komt ook in de fraaie kostuums terug.

De rol van de schrijver Karel Donkersloot, wordt gespeeld door Wouter Hendriks. Hij weet een wat fatterige auteur met irritante gebaartjes en een vervelend stemmetje neer te zetten. Soms mis ik net even de arrogantie, die voor deze rol nodig is. Zijn rolinvulling lijkt me meer van buitenaf opgelegd, dan dat deze van binnenuit is opgebouwd. Na de pauze vertolkt hij de rol dichter bij zijn eigen persoon en dan komt hij beter tot zijn recht, met meer verschillende emoties. De rol van de doktersvrouw is bij Brigitte van de Pas in goede handen. Wel speelt ze haar boosheid te veel op dezelfde manier: ze gaat sneller spreken en dat gaat nogal eens ten koste van de verstaanbaarheid.

Spotgeesten is een goed vormgegeven voorstelling, maar soms ontbreekt de roluitdieping en de emotionele gelaagdheid, die een toneelstuk op bepaalde momenten zo spannend kunnen maken. Het heeft een Hollandse topperigheid meegekregen. Dat is op zich een begrijpelijke keuze, maar tegelijkertijd gaat er veel van de Engelse humor en flegmatiek verloren en dat is jammer. Al met al mag de voorstelling er zijn: de harde kern van het Rijsbergs Toneel houdt het toneel in Rijsbergen levend!